

دانشمندان در مورد زلزله هائیتی هشدار داده بودند

دانشمندی که نشانه‌های نگران‌کننده افزایش فشار در گسلی که زلزله مصیبت‌بار هائیتی را ایجاد کرد، شناسایی کرده بودند، گفتند دو سال پیش به مقامات این کشور در این مورد هشدار داده بودند...

دانشمندی که نشانه‌های نگران‌کننده افزایش فشار در گسلی که زلزله مصیبت‌بار هائیتی را ایجاد کرد، شناسایی کرده بودند، گفتند دو سال پیش به مقامات این کشور در این مورد هشدار داده بودند.

به گزارش آسوشیتدپرس این یافته‌های هشداردهنده که در یک کنفرانس زمین‌شناسی در مارس 2008 و در اجلاسی در دو ماه بعد از آن ارائه شده بود، نشان می‌داد که این گسل می‌تواند باعث زلزله‌ای به قدرت 7.2 ریشتر شود- اندکی بیشتر از زلزله 7 ریشتری که سه‌شنبه 13 ژانویه این کشور فقیر را در هم کوبید.

گرچه مقامات هائیتی با دقت به نتایج این پژوهش گوش فرا داده بودند، فاصله کوتاه تقریباً دو ساله میان ارائه این یافته‌ها و بروز زلزله زمان کافی برای هائیتی برای جلوگیری از تخریب گسترده در اختیار نگذاشته بود.

اریک کالایس، استاد ژئوفیزیک در دانشگاه پوردو روز پنج‌شنبه گفت: "در این مدت کوتاه هر حتی برای کشوری پیشرفته هم مشکل بود تا عملیات بسیار بزرگی را به اجرا درآورد."

از طرف دیگر پل مان، محقق ارشد در موسسه ژئوفیزیک دانشگاه تگزاس می‌گوید نتیجه‌گیری‌های این بررسی ان فاقد یک چارچوب زمانی معین بود که بتوان بر اساس آن به سرعت به مقاوم‌سازی بیمارستان‌ها، مدارس و سایر ساختمان‌ها پرداخت.

در هنگام بروز زلزله در هائیتی، که بنابر تخمین صلیب سرخ ممکن است به مرگ 45000 تا 50000 نفر انجامیده باشد، این کشور هنوز در بهبودی از زنجیره‌ای مصائب طبیعی بود.

تنها در سال 2008 این کشور چهار بار بوسیله توفان‌های حاره‌ای و گردبادها در هم کوبیده شده بود. این کشور همچنین دچار رشته‌ای از مشکلات اجتماعی شامل فقر، ناپایداری سیاسی، استانداردهای پایین ساختمانی است که ساختمان‌ها را به زلزله‌ها آسیب‌پذیر می‌کند.

مان و کالایس در مارس 2008 جزء گروهی از دانشمندان بود که یافته‌ها در مورد خطر یک زلزله عمده را در طول گسل "انریکیلو" در کنفرانسی در جمهوری دومینکن ارائه کردند. دومینکن و هائیتی هر کدام بخشی از جزیره ایسپانیولا در دریای کارائیب را در دست دارند.

نتیجه‌گیری‌های آنها بر اساس کار زمین‌شناختی بود که مان بر روی همین گسل و یافته‌های اخیر کالایس بود.

کالایس با استفاده از اندازه‌گیری با سیستم مکان‌یابی جهانی، فشار فزاینده در طول این گسل را شناسایی کرده بود. اندازه‌گیری‌های او نشان می‌دادند که پوسته زمین در جایی که گسل از بخش جنوبی هائیتی می‌گذرد، با افزایش فشار درون گسل، به تدریج در حال تغییر شکل یافتن است.

این یافته‌ها، به همراه کار مان و این حقیقت که آخرین زلزله عمده در این ناحیه در سال 1770 رخ داده بود، به این پیش‌بینی منتهی شد که این گسل می‌تواند زلزله‌ای به قدرت 7.2 ریشتر را ایجاد کند.

کالایس همچنین یافته‌ها در طول رشته‌ای از اجلاس‌ها در ماه مه 2008 این یافته‌ها را با مقامات هائیتی، از جمله نخست‌وزیر و سایر مقامات ارشد این کشور در میان گذاشت. او گفت که به این مقامات تاکید کرده بود که دست کم باید به مقاوم‌سازی بیمارستان‌ها، مدارس و ساختمان‌های کلیدی دولتی را در برابر یک زلزله قدرتمند، بپردازند.

به گفته کالایس هائیتی ایستگاه لرزه‌نگاری برای ثبت لرزش‌های زمین نداشت، و جمهوری دومینکن در مجاورت آن هم تنها یک شبکه لرزه‌نگاری کوچک دارد.

کارول پرینتیس از سازمان تحقیق زمین‌شناسی آمریکا که در منلو پارک در کالیفرنیا مستقر است، می‌گوید گرچه خطرات در مورد گسل نزدیک پورتو پرنس، پایتخت هائیتی، اخیراً مورد توجه قرار گرفته بود، این منطقه تاریخچه درازی از زمین‌لرزه‌های عمده دارد.

از جمله زلزله‌های سال‌های 1692 و 1907 که کینگستون پایتخت جامائیکا را ویران کرد. این زلزله‌ها هم در طول گسل انریکیلو رخ داده است که صدها کیلومتر در طول جمهوری دومینکن، هائیتی و جامائیکا ادامه پیدا می‌کند.